

MRF 2021.319

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 5. oktober 2021, j.nr. 21/04861

Afvist klage over udredning af støj fra en havn, da udredningen alene var en statusrapport over foreløbige resultater i forbindelse med kommunens tilsynsforpligtelse og dermed ikke udgjorde en afgørelse i forvaltningsretlig forstand eller omfattet af miljøvurderingslovens § 49.

Vordingborg Kommune sendte i december 2020 en udredning af støj fra en havn til N, der var én blandt flere naboer, som havde klaget over støj fra havnen. Det fremgik af udredningen, at der var tale om en statusrapport som svar på bl.a. N's klager over støj fra havnen. Det fremgik endvidere, hvor på havnen der var blevet foretaget støjmålinger, hvorfor der var fortaget målinger de pågældende steder, og hvordan fremtidige målinger ville blive foretaget. Udredningen indeholdt derudover en oversigt over forudsætningerne for beregning af støjbidrag fra de forskellige kilder, herunder observationer og resultater fra målinger i området, ligesom det var oplyst, hvilke regelgrundlag der var gældende for de forskellige aktiviteter på og ved havnen. Kommunen havde anført i udredningen, at det var svært at klarlægge støjklager, ligesom kommunen havde måtte udføre tilsyn på havnen ad flere omgange for at klarlægge omfanget af støjgener. Det var derfor i udredningen understreget, at der var tale om en redegørelse, der beskrev status på de undersøgelser og den viden, som dannede grundlag for kom-

munens videre arbejde med støjklager fra havnen, og at der dermed ikke var tale om en egentlig afgørelse, herunder at egentlige afgørelser afventede yderligere undersøgelser. Afgørelsen blev påklaget af N, der bl.a. anførte, at udredningen var mangelfuld, at de vejledende støjgrænser var overskredet, og at udredningen indeholdt gemte afgørelser på elementer i de klager, som de omboende løbende havde gjort kommunen opmærksom på. Miljø- og Fødevareklagenævnet (formanden) fandt, at udredningen ikke udgjorde en afgørelse i forvaltningsretlig forstand. Nævnet lagde herved vægt på, at udredningen alene var en statusrapport over de foreløbige resultater i forbindelse med kommunens tilsynsforpligtelse, som kommunen havde sendt til orientering til N, og at det udtrykkeligt fremgik, at egentlige afgørelser afventede yderligere undersøgelser for de fleste tilfælde. Udredningen indeholdt derfor ikke en stillingtagen efter miljøvurderingslovens § 49, som nævnet kunne tage stilling til. Miljø- og Fødevareklagenævnet afviste herefter at realitetsbehandle klagen.

Afvisning af klage over udredning af støj på havn i Vordingborg Kommune

21/04861

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter § 1, stk. 1, jf. § 1, stk. 3, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.[1]

Miljø- og Fødevareklagenævnet afviser at realitetsbehandle klage over Vordingborg Kommunes udredning af støj fra V1 af 23. december 2020.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet og gebyrbekendtgørelsens § 2.[2]

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Klagen er den 25. marts 2021 indgivet til Miljø- og Fødevareklagenævnet af en omboende.

Klager har navnlig anført, at:

- klager sammen med en række andre omboende over en periode på to år har klaget over støj fra V1 til Vordingborg Kommunes miljøtilsyn, som efter løbende korrespondance senest er resulteret i udredningen af 23. december 2020,
- udredningen indeholder mærkelige, tvivlsomme regnestykker i stedet for egentlige akkrediterede målinger og undlader vigtige elementer,
- udredningen viser, at Miljøstyrelsens grænseværdier, som er stadfæstet med lempelser for et nærliggende rekreativt område i havnens VVMtilladelse fra 2017, er overskredet

både dag og nat,

- udredningen indeholder gemte afgørelser på elementer i de klager, som de omboende løbende har gjort kommunen opmærksom på, selvom kommunen refererer til udredningen som en redegørelse, der ikke kan klages over,
- udredningen tager ikke højde for, at VVMtilladelsen kun gælder for havnen og ikke for andre aktører på havnen, og den stiller ikke krav til virksomhederne,
- kommunen i løbet af de to år kun har været i kontakt med havnen, og ikke med de øvrige aktører på havnen, som bl.a. ikke er blevet bedt om akkrediterede målinger,
- kommunen ikke har håndhævet de vilkår, som er fastsat i VVMtilladelsen, bl.a. støjdemping af havnens kraner, fartgrænse på 20 km/t og vejføring,
- kommunens håndtering af sagen har været langsommelig, fejlbehæftet, uden konkrete handlinger, og at den udredning, som nu er lavet, undlader vigtige elementer
- klager føler sig dårligt behandlet, og fanget i et økonomisk spil, hvor Vordingborg Kommune både har en interesse i investeringer af den kommunalt drevne havn og er tilsynsmyndighed, og
- klager har derfor indgivet klage over processen, de indirekte afgørelser, som træffes, og de manglende tiltag.

2. Sagens oplysninger

Vordingborg Kommune har den 23. december 2020 sendt en udredning af støj fra V1 til klager.

Det fremgår af udredningen, som Vordingborg Kommune har sendt til klageren, at der er tale om en statusrapport som svar på bl.a. klagers klage over støj fra havnen. Ifølge kommunen har det været svært at klarlægge støjklager, ligesom kommunen har måtte udføre tilsyn på havnen og ved A1 ad flere omgange for at klarlægge omfanget af støjgener.

Det fremgår af udredningen, hvor der er blevet foretaget målinger og begrundelsen for målinger de pågældende steder, ligesom det er angivet hvor på havnen, der er foretaget målinger nær støjklager for at bestemme kildestøjen.

Vordingborg Kommune har i udredningen understreget, at det er en redegørelse, der beskriver status på de undersøgelser og den viden, som danner grundlag for kommunens videre arbejde med støjklager fra havnen, og at der dermed ikke er tale om en egentlig afgørelse. Egentlige afgørelser afventer yderligere undersøgelser, hvilket fremgår af redegørelsen.

Udredningen indeholder derudover en oversigt over forudsætningerne for beregning af støjbidrag fra de forskellige kilder, og observationer og resultater fra målingerne i området, herunder fra de forskellige kajer, støj fra skibe og støj fra virksomheder på kajen.

Vordingborg Kommune har i udredningen konkluderet, at støj fra havnen er en kompleks problemstilling, og at kommunen har et godt kendskab til støjgenerne forbundet med nogle af aktiviteter, mens andre stadig er ukendte eller forbundet med betydelig usikkerhed. Kommunen har foreløbigt konkluderet, at visse af de aktiviteter, der foregår på havnen, ikke bidrager væsentligt til støjen fra havnen eller til at støjgrænser bliver overskredet, og at der skal følges op på visse af aktiviteterne for at afklare omfanget af gener.

Det fremgår desuden, at der vil blive opstillet en støjmåler for løbende registrering af støjniveauet mellem kaj 2 og kaj 3, som sammen med driftsregistreringer kan belyse omfanget af den samlede støjgene og årsagerne til dem.

Vordingborg Kommune har vedlagt noter fra måledage og en beregning af det samlede støjbidrag fra de beskrevne aktiviteter.

Vordingborg Kommune har til klagen den 22. april 2021 bemærket, at klagen til Miljø- og Fødevarerklagenævnet indeholder en del klagepunkter, som kommunen har besvaret i breve til klager den 30. januar 2020, den 6. april 2020, den 4. juni 2020 og den 22. april 2021.

Vordingborg Kommune har desuden bemærket, at kommunen i redegørelsen i december 2020 har gjort status for arbejdet og de resultater, kommunen er nået frem til. I den forbindelse har kommunen udpeget de væsentligste støjklider, hvor indgreb er mest relevant. I redegørelsen er der særligt udpeget to aktiviteter, hvor indgreb er særlig relevant, men det udelukker ikke, at kommunen fortsætter med andre aktiviteter.

Vordingborg Kommune har derudover oplyst, hvilke regelgrundlag, som er gældende for de forskellige aktiviteter på og ved havnen.

3. Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger og afgørelse

1. Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger

Det følger af miljøvurderingslovens § 49, stk. 1, at afgørelser truffet i henhold til lovens §§ 21, 25 og 46 kan påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

Det afgørende i forhold til afgørelsesbegrebet er, om forvaltningsmyndigheden med tilkendegivelsen har fastsat, hvad der er eller skal være gældende ret i det foreliggende tilfælde. Uden for afgørelsesbegrebet i forvaltningslovens forstand falder således bl.a. forvaltningens uforbindende udtalelser samt indgåelse af kontraktforhold og andre privatretlige dispositioner. En forvaltningsmyndigheds indstilling eller udtalelse til en anden

forvaltningsmyndighed til brug for en sags afgørelse anses som udgangspunkt heller ikke som en afgørelse i forvaltningslovens forstand, medmindre myndigheden ved indstillingen har fastsat, hvad der er eller skal være gældende ret i det foreliggende tilfælde.

Vordingborg Kommunes udredning af 23. december 2020 indeholder en redegørelse for de foreløbige resultater fra kommunens tilsyn på V1.

Det er Miljø- og Fødevareklagenævnets vurdering, at udredningen ikke udgør en afgørelse i forvaltningsretlig forstand.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har ved vurderingen lagt vægt på, at udredningen alene er en statusrapport over de foreløbige resultater i forbindelse med Vordingborg Kommunes tilsynsforpligtelse, som kommunen har sendt til orientering til klager, og at det udtrykkeligt fremgår, at egentlige afgørelser afventer yderligere undersøgelser for de fleste tilfælde. Efter nævnets opfattelse indeholder udredningen derfor ikke en stillingtagen efter miljøvurderingslovens § 46, som nævnet vil kunne tage stilling til.

Da der ikke er truffet en afgørelse, som kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, afviser nævnet at realitetsbehandle klagen.

Klager over kommunernes tilsynsvirksomhed i øvrigt hører under Ankestyrelsen, der fører tilsyn med kommunerne efter kommunestyrelsesloven. Det gælder i det konkrete tilfælde også, hvis Vordingborg Kommunes behandling af tilsynssagen i forlængelse af udredningen trækker ud. Det er Ankestyrelsen selv, der beslutter, om der er tilstrækkelig anledning til at rejse en tilsynssag.

2. Gebyr

Som følge af afgørelsen tilbagebetales det indbetalte klagegebyr, jf. gebyrbekendtgørelsens § 2, stk. 2, nr. 3.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet afviser at realitetsbehandle klage over Vordingborg Kommunes udredning af støj fra V1 af 23. december 2020.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

[1] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

[2] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

Sag:

21/04861

Dato:

5. oktober 2021.

Emner:

Miljøvurdering af ...

Miljø- og Fødevareklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/miljoe-og-foedevareklagenaevnet/>) •
Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • mfkn@naevneneshus.dk
(<mailto:mfkn@naevneneshus.dk>)
Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/mfkn-naevneneshus-dk>)